

моральній тиск на людей. Задача менеджера при цьому – мінімізувати це напруження. Для цього можна використати нестандартні методи, що зменшили б рівень формалізації відносин всередині організації, але лише там, де це не вплине на ефективність праці. Тобто, необхідно дещо «розрядити обстановку». Наприклад, можна впровадити кімнати відпочинку, встановити там настільний теніс чи футбол, дартс, обладнати кавоварочні машини, щоб працівники могли максимально розслабитися під час перерв, поспілкуватися за грою. Це безперечно зміцнить взаємовідносини і додасть привабливості обстановці. Пропонується дотримуватися кредо на кшталт: «Невпинно удосконалюватися та напружено працювати, але вміти відпочивати». При працевлаштуванні, майбутні робітники мають усвідомлювати мінливість умов роботи, але розуміти що ці складнощі будуть «відшкодовані». Таким чином, з часом буде виховано досвідчений і готовий до постійних змін колектив.

Література

1. Джон П. Коттер «Впередиперемен». – М.: Олимп-Бизнес, 2007. – 256с.
2. Осовська Г.В. Менеджмент організацій: навч. посібник / Г.В. Осовська, О.А. Осовський. – К.: Кондор, 2005. – 860с.
3. Beer, M., Eisenstat, R.A. and Spector, B. (1990) The Critical Path To Corporate Renewal, Harvard Business School Press, Boston, MA

Палатова К., ст. гр. ФК 11
(науковий керівник Збаржевецька Л.Д., к.е.н., доц.)
Кіровоградський національний технічний університет

ТЕНДЕНЦІЇ БЕЗРОБІТТЯ НА РИНКУ ПРАЦІ

Як відомо в ринковій економіці послуги робочої сили продаються і купуються на ринку праці. Робітники пропонують свою робочу силу, а роботодавці пред'являють попит на неї. Отже на ринку праці є пропозиція робочої сили і попит на неї, а також визначається її ціна, а саме заробітна плата. Якщо пропозиція робочої сили перевищує попит, то виникає безробіття. Безробіття одна із найбільш актуальних проблем сьогодення.

Проблема безробіття залишається ключовою ознакою переходу до ринкової економіки впродовж всього періоду соціально-економічних перетворень в Україні. Нові суперечливі тенденції динаміки українського безробіття потребують свого осмислення та врахування в розробці

адекватної політики зайнятості на ринку праці.

Проблеми та тенденції рівня безробіття та шляхів його мінімізації розглядали такі українські вчені як: В.Федоренко, П.Нікіфоров, А.Вольська, І.Петрова, А.Казановський, О.Котляр, В.Костиков, О.Рузавіна, І.Маслова.

Проблема безробіття гостро постала в Україні, як і в багатьох інших країнах з залишками елементів перехідної економіки, після невдалих спроб реалізувати економічні реформи. Проте, якщо у країнах Центральної і Східної Європи рівень безробіття сягнув одразу понад 10% робочої сили впродовж перших років економічних перетворень, то в Україні він зростає значно повільніше: починаючи з 1991 року по сьогодні рівень офіційно зареєстрованого безробіття в середньому не перевищив 9%.

Низький рівень безробіття за офіційними даними, попри масове скорочення виробництва і гіперінфляцію перші роки незалежності, пояснюється високим рівнем прихованого безробіття та свідомим заниженням показників реального безробіття.

Схожі тенденції прихованого безробіття, викликані впливом на економіку України світової фінансової кризи, спостерігаються і на сучасному етапі господарювання. Але їх розміри на сьогоднішній день вже зменшуються, про що свідчать дані Державного комітету статистики.

Обсяги вимушеної неповної зайнятості у 2009 році за причинами та видами діяльності наведено на діаграмі (рис. 1).

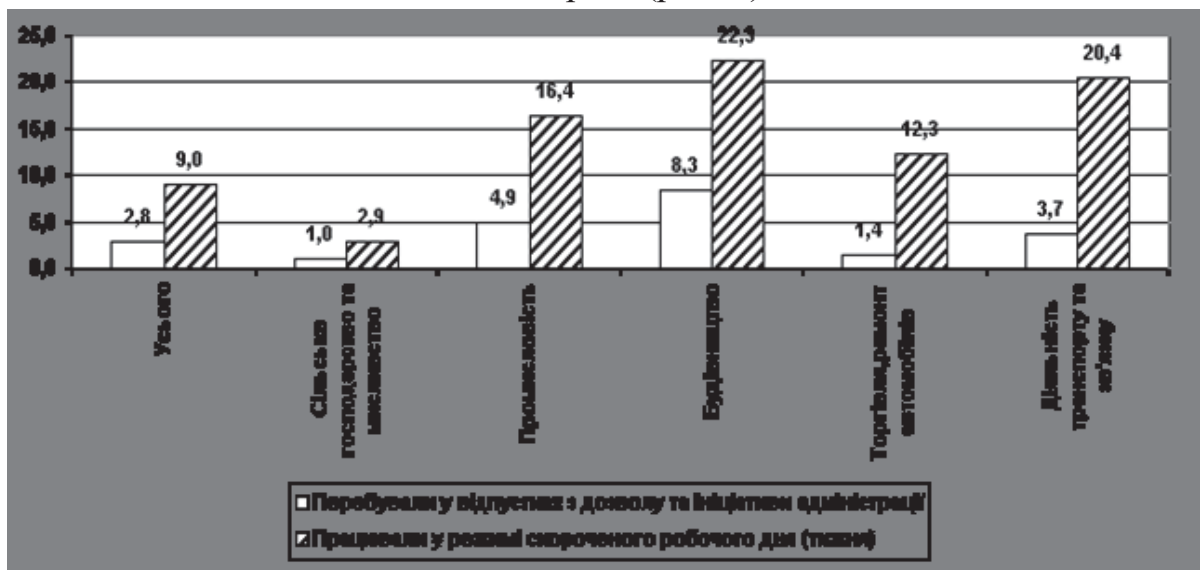

Рис. 1. Рівень вимушеної неповної зайнятості за окремими видами економічної діяльності у 2009 році (у % до кількості штатних працівників відповідного виду діяльності)

Тенденція безробіття у 2010–2011 роках має наступний вигляд. Число зареєстрованих безробітних на 1 січня 2010 року становило 526,7 тис. осіб,

на 1 січня 2011 спостерігається збільшення кількості безробітних на 55,9 тис. осіб (табл.1).

Таблиця 1

Кількість зареєстрованих безробітних, тис. осіб

Показник	На 1.01.2010р.	На 1.01.2011р.
Безробітні (всього)	526,7	585,6
з них: жінки	278,7	310,3
чоловіки	248,0	275,3
Міське населення	310,8	324
Особи, які проживають у сільській місцевості	215,9	261,5

Аналізуючи статистичні дані, можна зробити наступні висновки : за рік з 2010 до 2011 р. чисельність безробітних зросла на 55,9 тис. осіб, серед жінок чисельність безробітних зросла на 31,6 тис. осіб, серед чоловіків – на 27,3 тис. осіб, збільшення безробіття не оминуло і міських жителів, збільшення становило 13,2 тис. осіб, безробіття серед мешканців села зросло на 45,6 тис. осіб.

Найбільший показник збільшення безробіття спостерігається у жителів сільської місцевості.

До системи заходів щодо зниження рівня безробіття в Україні можна віднести наступні:

- розвиток розгалуженої системи державної служби зайнятості професійної орієнтації, підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів;
- надання підприємцям субсидій, премій та податкових пільг для найму додаткової робочої сили або переведення частини працівників на скорочений робочий день; державну підтримку нетрадиційним сферам зайнятості;
- стимулювання підприємців до навчання, перекваліфікації й подальшого працевлаштування додаткової робочої сили;
- залучення приватного (як вітчизняного, так й іноземного) капіталу в райони зі стійким рівнем безробіття;
- регулювання можливості працевлаштування за кордоном, приєднання України до міжнародного ринку праці;
- стимулювання осіб, що отримують державну допомогу, до пошуку робочих місць;
- організацію регіональними або місцевими органами влади у кооперації з окремими підприємствами або закладами соціальних (громадських) робіт тощо.